

כ"י אנגליים חמישה

יצטרכו לאחד בכל איש ואיש
אם יהיו לקדם ממדינת היהודים

(ו. אלתרמן)

האניה: יציאת אירופה

ח ש"ז

(אכסודוס)

ספרו רפ"ע סכסכ

מסנה 41 ועד חום הכלימה, לחממי בטורום הצבא האדום - בגד הגרמניס.
 הגעתי עד ברלין, ערקתי מהצבא - לאחר שנפגשתי עם סליה מהארץ, טעורדיני לעלות ארצה.
 ברלין היתה כבר אז מחולקת למערבית ומזרחית, ובלילה אחד עברו ב-15 אלף (יהודים ולא
 יהודים) לצר האמריקאי. הם הצליחו לעבור ברובם, על אף נסיונות העצירה של הצבא הרוסי.
 עברתי, שהימי זמן מה בברלין, ונסעתי לפולין, לקבוצת הכשרה בו יושבתי עד מאי 1947. במאי
 חזרנו לברלין המערבית ומטם, ברכבה, דרך אונטרדיה לצרפת.
 ב-15 למאי העלתי עם עוד יהודים, על האניה "יציאת אירופה" שעגנה בנמל פרדנק. בדרום צרפת.
 היפה זו אניה, שקודם לכן שמטה להובלה בקר. קטנה היתה מאד, ורעועה. ע"י מחיצות חלקות
 לתאים. בהם התקינו איצטבאות - סמוכות מאד זו לזו, כך שבחד טגולו 3 על 2. בכנסו 150 איש.
 עשו זאת, כי הכרח היה להכניס לאניה 4500 איש.

צפון היה, והאכל חולק לנו במקום מסכנו.
 במהל פרדנק הפלגנו לארץ. כבר ביום הראשון הבחנו בספינות בריטיות אשר עקבו אחרינו
 וטובבנו עד מרחק של עשרה ק"מ. הן נתנו לנו להפליג בטקס עד שהגענו למחוס המים הטריטנ-
 יאליים של א"י. שם הוקפנו פתאום ע"י 13 מטחחות בריטיות, שעל כל אחת מהן 1500 חילים.
 האניה הפיקוד טאלו מי אנחנו, ענינו כי אנו ספינה גרפתית, המובילה בקר מצרפת למצרים.
 הרינו שאננו, אך למחרת, ביום השלישי להפלגתנו, נשנה הדבר. המטכנו כס"הלודי, צמוד אלינו.
 כיום הרביעי. ביקטן הבריטים לעלות על האניה, כדי לכרוך את זרועה לנו עורה, אך אנו טרבו
 הדבר נמטר, עד הגיענו למרחק של 100 ק"מ מחופי הארץ. כלילה היה הרבר, הבריטים, לאחד
 קבלם טובה שלילה לאיומיהם, תקיפו ב-4 מטחחות את "אכסודוס". ואלו טעו למולנו - ישר
 עלינו - ופגעו בנו.

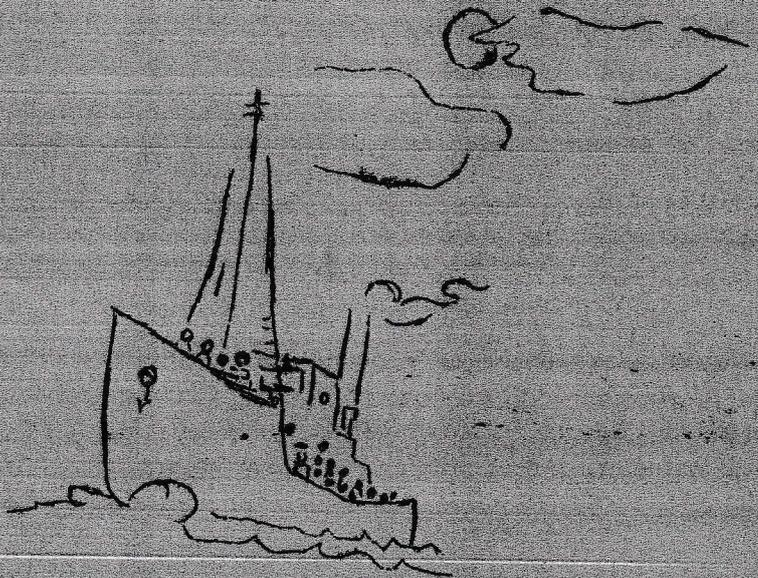
הדענות החיצוניים רקובות היו וחלטות, אך החלק הפנימי היה חזק יותר.
 האניה שקעה וסחהה טעה וחצי מתחת לפני המים. הדבר נשמע כצ'יזבאס, אך אמת הוא. בזמן
 שהאניה נפגעה, רב האנשים היו סגורים היטב בתוך החדרים. כך טמים לא הדרו.
 סמך אנשים היו, אשר טכנו קרובים לדפנות - מתו, אך יתר האנשים נצלו.
 סרור סדרה בעלה גדולה, הסטריקה ואנדדלמוסיה. עעבור טעה וחצי עלתה האניה על פני המים.
 והאניה המטיכה ברכבה.

אך מיד טבו, קרבו המטחחות וכלי החראות הטילו בקרי תבלים על האניה - והחילים עלו על
 "אכסודוס".
 הבחורים עלו על הסיפון, וקרבו התפתה. נשקם של הבריטים - סכינים ומקלות גומי. נסו -
 כל טבא ליריבו. היה זה קרב אכזרי. הבריטים הפטו בעיקר אנשי צוות, וכל מי שנחפס
 נורה מיד, באקחה. כעבור הקרב, הצליחו הבריטים להשאלט על הספינה - ונהגה להיפת.

בחיפה, העבירונו לסלוט. מסחמות - 1500 איט לאחת - הפלגנו לקפריסין.
 ערכנו טביחת רעב במטח סלוטת ימים. אך לא יכולנו עוד - זאכלנו.
 כשהגענו לקפריסין - טרכנו לרדת. התגברנו בבח. נשארנו על האניות. מקפריסין, טבנו לכבו
 למרסיל - וטוב טרכנו לרדת. במטח חרטיים וחצי מלילוננו. ניסו לעיפנו עד טבענו. ניסו
 לטברנו - אך התקנו מעמד. הביאנו, לאחד יאוט, לגרמניה.
 נכנסנו למחנה הסגר. מחנה הסגור נאצי היה זה בטעת המלחמה. עם, חוזיקונו 4 תורטים בתנאים
 נוחים למדי. ארז הוצאנו לחופטי.
 לכל מקום הוטטינו ללכת - פרט לארץ-ישראל...
 חלק מאתנו, נוט וחממד באירופה. אנהנו, החלק הנותר, הלכנו לקבוצי הסגור בגרמניה.
 בקבוץ הסגור הייתי עד מאי 1948 אז נסעתי לצרפת, ובמסטיפיקאט מחוייך עליתי על אויה
 יונית מחופי דרום אירופה. "אין דבר", היה שמה.
 הפלגנו טבויעים, ומשהגענו לחוף עכו חורדנו ע"י אנכי צה"ל.
 גויסתי לצבא, למחרת יצאתי לקרב.

רטה:

צביק*

דָּרָר - בַּיִם

„אתקרא באין כח: תו גֶּסֶר או, יסו!

בֵּית-הַשִּׁיטָה בַּהֶעֱפֵלָה